

Szerkesztőség:
Teleky-utca 9. sz.

Idé intézendő a lap szellemi
részére vonatkozó minden köz-
lemény.

Bérmmentelen küldemény
nem fogadtatik el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÓ 1., 10. és 20. NAPJÁN.

Szerkesztésért felelős: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárt Magyar János könyv-
nyomdájában, hova az előfizetési,
hirdetési és egyéb pénzek, vagy
a felajánlások küldendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 3 korona.
14 évre 1 korona 50 fillér.

Egyes szám ára: 20 fillér

Nyiltér petitsora: 20 fillér.

Italmérési engedélyek.

— Az italmérési engedélyek kiadása tárgyában több oldalról emeltett panasz. Ezek szerint a helybeli pénzügyigazgatóság sem a törvény, sem a végrehajtási utasítás, sem a közigazgatási hatóságok, sem az államkincstár, sem a bérlők, sem a folyamodók, sem a közönség, sem a méltányosság érdekei és kívánalmainak megfelelően nem cselekszik.

Néhány konkrét esetet már tudunk; reméljük, hogy minden egyes ügyről tudomást szerezhetünk.

E cikkben azonban nem célunk egyesek ügyeivel foglalkozni; sem az illető pénzügyi közegek ténykedéseit bíráló tárggyá tenni és a közönség elé hurcolni nem kívánjuk.

Csakis a már előttünk fekvő néhány panaszról merített általános megjegyzéseket óhajtjuk előadni részint az érdekeltek felvilágosítására, részben pedig a tisztelt pénzügyigazgatóság által leendő figyelembe vétel céljából.

Kétségtelenül bizonyos az, hogy az ill-tő törvény s utasítás értelmében egyes községek és városok kiadható italmérési engedélyek száma meg van határozva, a népesség arányához mért százalékban; így Kaposvárra nézve a közigazgatási hatósággal egyetértőleg ezen számnak negyvenben határozatott meg.

Eszerint tehát a pénzügyigazgatóság bátran hivatkozhatik arra, hogy ő kötve van és így a negyvenen felül engedélyt ki nem adhat; s miután ötvenhat korcsmáros van, aki az italmérést eddig gyakorolta és újlag kéri annak megadását, a fenebbi megállapodásnál fogva kénytelen a 16—20 folyamodót, mint a megállapított létszámon túlevőt törölni s illetve elutasítani.

Ámde ebben téved és a ereven jár el a tisztelt pénzügyigazgatóság.

És pedig azért, mivel a törvény és illetve a végrehajtási utasítás szerint ezen jogok megadása iránt különböző kategóriák veendő figyelembe; különböző tekintetek és feltételek fontos-

landók meg, amelyek a multban szerzett jogoknál fogva, a létszámra való tekintet nélkül figyelemre méltandók.

Nem lehet például a volt korcsmárosokat a létszám alapján és a külön értesítés hiányában a gyakorlatukban levő jogtól egy év előtt megfosztani; sőt vannak, avagy létezhetnek jogosultak, kiket még a következő három év alatt sem lehet az italmérési jogból kizárni.

Nem lehet egyes jogokat, a melyek különleges törvények és excepciók folytán és az italmérési törvény által is érintetlenül hagyva feltétlenül feltartandók: egyszerűen a fentebbi kategóriába besorolni és a népességi létszám arányában levő helyi italmérések közé és ezen létszám rovására fellejstromozni.

Ilyenek például a katonai laktanyák, vasúti állomások kantinjai s illetve restaurációi. Ezek egyszerűen mint a katonaság és az utazó közönség; tehát nem a helyi lakosság részére megjáró italmérések a létszámból törölendők lennének.

Ily tekintet alá vonandók volnának a nyári mulató és kiránduló helyeken kiadandó italmérési jogok. Hiszen ezen üzletekben legfeljebb három — négy hó tartama alatt; — akkor is a napnak igen csekély részében van közönség; ezeket tehát egész italmérési engedélyeknek helyettesíteni és a rendes létszám rovására felszámítani nem lehet.

Ami a pénzügyigazgatóság eljárását a helyi közigazgatási hatósággal szemben illeti erről lesz alkalmunk legközelebb tüzetesen foglalkozni: ezuttal csak annyit jegyzünk meg, hogy e tekintetben a t. pénzügyigazgatóság közegei kissé röviden jártak el és mondjuk illetéktelenül és a rendes formák mellözésével. Hogy mi alapon, ők tudják; de az bizonyos, hogy a pénzügyi közegek részéről illetéktelen referádák állítottak össze és olyanok, amelyeknek előállításá azon hatóság keretén kívül áll.

Minden egyes engedély külön a közigazgatási hatósághoz teendő át

vélemény végett. Majd ez megmondja a maga véleményét.

Ami a méltányosságot, a kincstár érdekeit illeti; kétségtelen, hogy a felmerült panaszok ezek teljes figyelmen kívül hagyását tanusítják. Tizenhat-husz családot kenyerétől megfosztani nem méltányos; — ugyanennyi adófizetőt az adózók ezen osztályából kitörölni: nem áll a kincstár érdekében.

Mindezekre nézve a városnak indokolt felterjesztést kell tennie; az elutasított és jogukban is sértett felek pedig éljenek a jogorvoslattal és a miniszternek majd lesz módja és alkalma őket jogaikba visszahelyezni.

— **Kölcsönök szerzése tárgyában** nagy mértékű szédelés kezd lábra kapni különböző vidéki helyen és a fővárosban is. Ugynevezett „jelzőlog kölcsön-közvetítő irodák” sőt egyes ügynők, akik magukat egyik, vagy a másik pénzügyintézet megbízottjaként felkeresik személyesen is, nagyhangú annonszok által is a közönséget s olesó kölcsön szerzésével hitegetik.

Az első és fő igéretük ezen agenseknek az, hogy az általuk szerzendő kölcsön az ingatlan érték felén túl is meg lesz adva; aztán, hogy ők semmiféle díjakat nem kérnek, előleget nem vesznek.

Utmutatjuk a „budapesti hivatalos lap” árverési hirdetmények levén, természetesen, hogy rendszerint névre szóló leveleket kap a szorongatott adós és áldja a jó Istent, hogy szükségében „egy ismeretlen nemeslelkű halandót” küldött segélyre, aki ime az ő baján fáradsággal, áldozattal segíteni akar.

Rögtön ír s kérdi a kölcsön feltételeit: a közvetítő siet válaszával, melyben megírja részletesen, hogy ilyen, meg amolyan vagy hatféle hitelesített okmány kell; ezeket tessék mielőbb beszerezni és beküldeni és aztán rövid idő alatt meglesz a pénz.

Persze, hogy a hitelre szorult ember ezen okmányokat csakhamar beszerzi s természetesen találja, hogy ezen csekély 15—20 frt kiadás nem mellőzhető és erről csakugyan nem a „jóltevőnek” kell gondoskodnia. Am legyen tehát, csak hogy menekülhessünk a bajtól.

Egy hét mulva aztán jön egy ajánlott levél melyben az írja a „jóltevő” hogy az irományokat

TÁRCZA.

Hári Miska.

— Hagyjatok békét az ebada! . . . Már én csak jobban tudom mi az az íz . . . ebada! Brrrr!! Különb helyeken fordultam meg, mint ti, haszontalan kölykek!

Miska bácsinak illető frázisai voltak azok a legszelidebb tromfok, amikkel a vele kötekedő ifjabb pajtásoknak ripoosztrozni szokott; amikor tudniillik valamely fogósabb kérdéssel sarokbaszorították és ebből egyébként nem volt menség, mint egy hatemeletes huszár-miatyánk és ily vakmerő hatvágással áttörni a sáncokat.

Mert hát Miska bácsi állítólag huszár is volt, amiből azonban egy szó sem igaz.

Sokszor dicsekedett vele, hogy a Radeckzy generállal együtt harezolt a Talliánok ellen . . . rögön a másik pillanatban oly anachranizmusba botlott, hogy a vig társaság nem birt a jó kedvével, — mert a vitéz Radeckzy generállal egyszerre a clumi magaslatoknál ültette lóra . . .

Honnét jött Somogyba soha senki sem tudta, nem is kereste.

Nem mondott ellene azon feltevésnek, hogy ősei Botonddal együtt buzogányozták Konstantinápolyt; de azt sem tagadta meg, ha a „vitéz Hári János” ivadékának tartották.

Egyszerre csak itt volt köztünk s a megyei pénztárhoz került be a jó megyei életben „Kancze-listának.”

Ez azon időben pozíció volt.

Az ordinánczok sárga zsinorját, a piros posztó nadrágot, zöld bekecsel, diógyöri papirt és százan-ként egy esomóba kötött ludtollakat kezelni; — a vármegye negyvenkét pénztáráról szóló számodásokat lemásolni, nem minden pipogya fráternek adatott meg.

Az igaz hogy a Miska bácsi mindezekhez mitsem értett; de a princípálisa meg még annyit sem értett; — aztán mindamellet jól ment minden mert a várnagy egyik másik intelligensebb pandúrral leíratta a számodásokat, a rabokkal kiporoltatta a posztónadrágot és bekecsel . . . az alispánt egy negyedévben egyszer láttuk, a főjegyző vidéken látták, a főispán pedig három évben egyszer jött be valami parádéra.

Fegyelmi vizsgálat . . . ezt a szót azóta találta fel valami bachhuszárból lett miniszteri tanácsos . . .

Miska bácsi tehát ur volt, megyei ur és vi-gadhatott kénye-kedve szerint a megyei fiatalsággal. S tényleg így is fogta fel helyzetét; meggyökerezett, mint vig ezimbora; akinek gyengéit ismer-te a társaság és jól mulatott vele s ugratta vadnál-vadabb dolgokba.

Egy alak volt a városi társadalomban, aki nélkül juxot csinálni nem lehetett.

Roppant dicsekedő, zsarnok, tudós, nagy utazó volt és hui, mint egy fiatal maeska.

Mindezen tulajdonai, igen becses anyagok voltak a társaság jókedvének fokozására.

A sinoros világ után jött a provizorium, aztán ismét az alkotmányos világ.

Hári Miskát ugyan a Bach-korszak adta át a hatvanas évi alkotmányoknak; — de Mihály bátyánk

határozottan eltagadta, hogy ő Bach-huszár volt; a provizoriumot eltagadta, az utána jött tényleges alkotmányos világ előtt; szóval kitűnően uszott.

Volt szolgabíró, statariális bíró, levéltárnok s mondják, hogy Roboz Zoltán a levéltár ezen korszakbeli aktáit nem képes rendezni.

Mint statariális bíró Mérey Károly főispánsága alatt a provizoriumban szerepelt Kadarkuton. Ut-közben lefogott a pandurokkal egy mikié németet aki nem tért ki kocsija elől és az utszélen csapott rá tizenkettőt; a két rabló-gyilkost irtalom nélkül felkötötte és istenrizte, hogy a tanuk közül négyet fel nem akasztatott.

Ha Raab Jóska bátyánk mint ügyész közbe nem lép az ő könyörületos szívével; hát meg-esik, hogy a Bellai-testvéreket mint elítélteket a felakasztás előtt megcsapatja.

Érdekes a hiuságát jellemző következő monda. Egyszer a Mérey viczispánnál voltunk ebéden — beszélte ő maga. — (Soha sem volt ott!) Hát tud-játok csupa konteszkek ültek az asztalnál, — mellet-tem jobbról, balról kettő; átellenben szinte legalább annyi. Se vége se hossza nem volt a dicsekedésnek, hogy kinek van legszebb keze . . .

Százfélekép mutogatták a kezeiket . . . nyu-ládoztak, hogy ékszerüket csillogtassák . . . kinek van finomabb bőre? stb.

— No hát ismertek, hogy én a dicsekedést ki nem állhatom; megálljtatok csak majd én mindjárt . . . erre felemelem mind két kezemet és megtöröm a bajuszomat . . . A konteszkek oda néznek . . . aztán összenéznek . . . első-padnak . . . No én lefőztem őket! Képzeltétek! . . .

átnézték, azok jök, a kölesön okvetlen meglesz de némely felvilágosítás céljából személyesen kell leutaznia, s végből 20—40 frt költség kell; ennél többet azután a kölesön effectualásáig semmi szín alatt nem fog igénybe venni.

Legtöbb esetben a megszorult adós részánja magát erre is: „hát ha már ez kell, vigye el a manó.” Megküldi az „uti költséget” és vár türelmesen. Nem jön semmi: sürgető levelet ír. Ekkor azt válaszolják, hogy most a pénzpiacra bizonyos zavarok vannak, az intézet tartózkodó állásban van; várjon míg a csend helyre áll, ami néhány hét alatt biztosan várható.

Ismét várunk tehát; de a türelem végre elszakad, az idő fenyegető gyorsasággal mulik, a veszély rohamosan közeledik. Denique nem jön a kölesön, visszasüregti a fél legalább iratait azt válaszolják: jelenleg segítsen uraságod a bajon ahogy lehet; mert a kölesőre várni kell.

A másik — tán még jobb esetben pedig — kap a szorongatott ember annyit kölesönképen amennyit otthon a maga pénzintézeténél is kieszakóztathat volna; s mivel most már se pénz se irás — se idő nincs többé: — a vagyon szép elárverezik.

A „jóltevő” azután árverés után ismét vizsgálja a „kliensét,” hogy ha tud még várni lesz gondja más intézetnél szerezni meg a kölesönt.

Természetesen, hogy erről a „kliens” már lemond és sajnálja a kidobott költségeket: — de hiában.

Ezen dolgokat azért mondottuk el részletekben, mert hasznára akartunk lenni a közönségnek azzal, hogy ismerve a körülményeket nyomban felismertesse a szédelőket, kiknek ös-zes céljuk az, hogy a megszorult adóstól 20—30 forintot kizsarolhassanak.

De felhoztuk e dolgokat azért is, hogy illetékes helyen iparkodjanak ezen svindli ellen törvényes gátat vetni s a közönséget oda tanácsolni, hogy bajának orvoslása céljából tartózkodják ezen lépésszöre akadni s forduljon közvetlenül a solid pénzintézetekhez, ahol annyit mindenesetre nyer kölesönül amennyi törvényeszerint és értékszerint méltányosan megadható; ezen tullevő ígéretek pedig hamisak — melyeknek hinni nem kell.

Létesítsünk költőtavakat!

Általános a panasz, hogy vizeink halállományát apad s még a helyi fogyasztás kielégítésére sem elegendő.

Evről-évre drágul a hal s emelkedik a behozatal ebben az egészséges élelmi cikkében, mely éppen ellenkezőleg arra volna hivatva, hogy kiviteli árunk számát szaporítsa.

A baj okát a folyószabályozásokban, a haltenyészésre alkalmas sekély vízterületeknek a mezőgazdaság által történt elhódításában kell keresnünk; tehát az orvoslás módja sem lehet más, mint kárpótlást nyújtani a halaknak az elvesztett vízterületért.

Az állam a maga részéről felismerte már a helyzet súlyát, megalkotta a halászati törvényt, mely védelmet nyújt a halak pusztítása ellen s a földművelésügyi miniszter az országos halászati felügyelő útján készséggel támogat minden észszerű intézményt, mely a halászat javára munkál.

Minden azonban az államtól várni nem lehet s arra, hogy vizeink régi halbősége visszaszerzessék, mindnyájunk közreműködése szükséges.

Egyszerre mind az asztal alá dugták a kezüket! . . .

Egyszer nagyon belekeveredett Miska bácsi az utazásba.

A vig társaság heezelte.

A török sultánt Belgrádban látta: — Drezdát úgy ismeri, mint akár Kaposvárt; Londonban már kétszer megfordult; Tallián országot gyalog utazta végig . . . az Aetna kráterénél cigarettára gyújtott.

Az egész társaság szörnyülködik és ugratja . . . Miska bácsi felsorol még vagy tíz várost s már Jekaterinoszavban iszik orosz teát a Kirgizekkel, a mikor Benkő Nézi hirtelen kérdezi:

— Hát Európában voltál-e már Miska? . . .

— Bolond . . . mondja indignációval és elfeledten Miska; — hát szen csak nem lehettem mindenütt! az ebadta!

Sok jó adoma él még Miska bácsiról . . . például, mikor Kéglí Sándor hirtelen ráfogta egy pinczeszer alkalmával a sonkaesánkot — és ő komolyan megjéj, mert pisztolynak nézve . . . s több eféle. . .

Minden elmúlt és Miska bácsi addig szidta a „Németh borbélyt” (a doktorokat eképen tisztelte meg:) míg a ruganyos táblabíró, huszárt s a társaság kedélyes estét egy jóízű alakját el nem szólította a „gazember halál.”

Pihen a kaposvári temetőben . . . jó emlékezetben: humoros, tipikus alakja sokszor visszalátogat hozzánk.

Életképes halivadékkal kell ellátni folyóinkat és tavainkat s ez a nagy feladat könnyű szerrel teljesíthető, ha a törvényhatóságok, városok és községek a maguk részéről is érdeklődnek a közügy iránt.

Ezt az érdeklődést kell felbresztenünk s azt hisszük, legezészerűbb előrebocsátani, hogy nincs pénzáldozatról szó; tehát nincs mitől visszariadni.

Arról van szó, hogy az érdekelt törvényhatóságok, városok és községek kis haltenyésző telepeket létesítenek a folyók vagy tavak mentén s e telepeket tavasztól őszig üzemben tartva a félév alatt életképpé fejlődött halakat bocsássák a folyóba vagy a tóba.

Alig van város vagy község a víz mentén, melynek ne volna három-négy holdnyi oly használatlan terület mely egyéb értékesítésre nem alkalmas s melyet, a közeli patak vagy forrás vizének bevezetésével számba sem vehető költség mellett nagyon jó haltenyésző teleppé lehet átalakítani.

Még a vízjárta területek is jök arra, ha áprilistól novemberig a kisebb árvizek ellen könnyű szerrel megvédhetők; mert a késő őszi, vagy korai tavaszi nagy árvizek idején ugy sincsenek a telepek üzemben.

Ha három-négy holdnyi a terület; úgy annak mintegy tízedrészt kell víz alá helyezni a tavasszal s ez lesz a költő-tó melyet egy egészséges potykapár néhány hét alatt fölösszámiban is benépesít.

Májusban aztán a százezernyi apró halból öt-hat ezeret ki lehet bocsátani a terület többi részére, mely csak akkor kerül és pedig lehetőleg fokozatosan víz alá.

Ut a potykák novemberig elérik a kellő hosszúságot s akkor le kell halászni a tavat és a kifogott halmennyiséget behordani a tóba, vagy folyóba.

Ez a halivadék már nem pusztul el egy könnyen, hanem a következő év őszéig átlag egy kilogramm, két év múlva két kilogramm súlyra gyarapszik s mint ilyen, a legkeresettebb piaci cikkek.

Ily haltenyésző telep segítségével tehát évről-évre jelentékeny vízterület lehet benépesíteni s ez első sorban az érdekelt törvényhatóság, város vagy község javára szolgál, mert halak nemvándorolnak messzire s mindenesetre az ottani halpiacot gazdagítják.

Ily telep üzemben tartása évi 10-20 frtnál több költséget nem okoz; sőt — azt hiszük — hogy az állam a közbizbe bocsátott halmennyiségért méltányos árt is hajlandó fizetni, annyit mindenesetre, amennyi a fentartási költségeket fedezi.

Úgy tudjuk, hogy Landgraf János országos halászati felügyelő (földművelésügyi miniszterium) mindenkor szívesen nyújt utbaigazítást és szakszerű tanácsot a hozzá forduló érdekelteknek, sőt ki is megy a helyszíni s a berendezés tervét is elkészíteti anélkül, hogy közreműködése egy krajczárnyi költséget okozna; és nem kételkedünk, hogy a földművelésügyi miniszter ur helyenkint még a fentjelzett beruházási költségekhez is segélyvel járul, ha az indokoltan kérik.

De általában nincs is ily segélyezésre szükség; mert legtöbb helyt minden számbavehető költség nélkül be lehet ezt az üdvös intézményt rendezni; sőt ott, hol a jelzett telepen kívül nagyobb tó is van, vagy ilyen létesíthető, a telep rendszeres és igen jövedelmező halgazdaság folytatására is alapot nyújt.

Mindenesetre nagy szolgálatot tennének nemcsak a helyi érdekeknek, de az ország közbizásági érdekeinek is azok a férfiak, kik a törvényhatóság, város, vagy község élén ez iránt az ügy iránt érdeklődnek.

Bármelyik városban s bármelyik községben akad olyan lelkes, intelligens honpolgár, ki a telepek esekély fáradsággal járó felügyeletét és gondozását elvállalja s ha csak husz ilyen apró telepünk létesülne vizeink mentén, évről-évre legalább 100,000 életképes halivadék kerülne a vízbe s már a harmadik évtől fogva 2000 métermázsza hallal több kerülne évenként a piacra, mint jelenleg.

Most van az ideje utána nézni mindenütt: van-e alkalmas hely a város vagy község mentén? Most van az ideje a szakértő tanácsát kikérni, hogy már-e tavasszal az egyenkint esekély költséget és fáradságot igénylő, de összességében egy horderejű munkálat létesíthessék.

Ajánljuk a jó ügyet az illetékes tényezők szíves figyelmébe! Mi a magunk részéről az érdeklődést nemcsak felkelteni, hanem éberben tartani is igyekezzünk s az egyes helyi mozgalmakról számot fogunk adni.

V. H. K.

HIREK.

— **Nagy osztalék!** A somogyiegy takarékpénztár óriás forgalmáról tesz tanúságot azon nagy osztalék, mely a múlt év zárlatából kifolyólag az egyes részvényekre esik, mint tudjuk az eredetileg kibocsátott négyezer részvény a múlt évben újabb négyezer részvényrel szaporított, vagyis 400 újabb részvény adatott ki, melyek után 600 frt volt részvényenként befizetendő. Ma minden egyes részvény után 70 frt osztalék jut: ezenfelül a tisztviselők, igazgatósági tagok stb. jutalmai, — jótékonyezelokra több ezer forint esik!

— **A somogyiegy takarékpénztár új háza.** Mint értesülünk a nevezett pénzintézet a Fleistadtler-féle ugynevezett iparudvart hetvenhatezer forintért megvette az örökösöktől.

— **Hymen.** Pogány József főispáni titkár f. é. március hó 2-án vezeti oltárhoz jegyesét Márfi Emil somogyiegy nagybirtokos kedves leányát.

— **A helybeli tűzoltó egyesület** évi rendes közgyűlése f. hó 12-ére napoltatott el. A legénység körében nagy az érdeklődés a tisztújítás iránt. Sok új tag készül a működő csapatba belépni, mely célból aláírási ívek bocsátattak ki, a vasuti munkások szinte tömegesen sorakoznak. Lesz élénk korteskedés, választás és pezsgőbb egyleti élet.

— **Vasut-czukorgyár.** Szinte neveltségessé lesz már ez a kérdés, amely annak idejében egész komolyan indult meg és nagy reményekkel töltötte el a kaposvári közönséget. Ha azt kérdezi az ember, hogy mikor épül az a moesoládi vasut? akkor azt felelik hogy majd ha a czukorgyár kérdése eldül, „hát a czukorgyár mikor épül?” . . . No majd ha a moesoládi vasut konszorzium készen lesz! „Ejnye be jó!

— **Uj utca** Szukits János városi képviselő az illető érdekeltég hozzájárulása mellett a Tallián Gyula utca folytatásának megnyitását és a medgyes utcának ugyanezzel való összeköttetésén fáradozik. Az érdekeltég, mint halljuk hajlandó a szükséges kisajátítási összeget feláldozni s az engedély iránti kérvényt már be is nyújtotta.

— **A kaposvári nemzeti kaszinó** múlt hó 26-án tartott évi rendes közgyűlésén az egyesület egy ingatlan vásárlását és ezen saját kaszinó-épület felépítését határozta el. E célra kombinációba vétetett a megyeház átellenében levő herezegi fundus ezt részünkről nem tartjuk helyes választásnak; mert a kérdéses telekigen szűk; különben ugy halljuk a helyi kérdése még újabb elhatározás tárgyát képezendi. Ezen gyűlésen ejtetett meg a rendes tisztújítást is, melynek eredménye a következő: Elnök: Pallavicini Ede ögróf. Igazgató: Makfalvay Géza. Titkár: dr. Sántha Elemér. Ügyész: dr. Berger Samu. Pénztáros: Würth Adolf. Könyvtáros: Prilisauer Adolf egyhangulag. Választmányi tagok: Balla Gábor 69, Baló Gyula 35, Bernáth Kálmán 73, Chernel Gyula 51, ifju Csorba Ede 72, Dörner Zoltán 70, Kapotsfy Béla 49, Dr. Marton Gyula 71, Maár Gyula 74, Mathis Ferenc 69, Psik Lajos 73, Siegler Conrad 73, Dr. Szigeti János 68, Scholez Gyula 74, Ujváry Ferenc 72. Számvizsgálók: Dr. Andorka Elek Kopits Nep. János egyhangulag.

— **A somogyiegy takarékpénztár** részvénytársaság folyó évi február 26-án tartotta évi rendes közgyűlést; melyen az új választás eredménye: Elnök Tallián Gyula, felügyelői bizottsági tagok Berecz Sándor 316, dr. Krisanich József 314, dr. Rimanóczy Ferenc 293, Szabó Kálmán, 301, Igazgatósági tagok: Grünwald Lipót 314, dr. Haidekker Károly 277, Kapotsfy László 304, Kopits Nep. János 316, Pollák Jakab 312, Scholez Gyula, 412, Jótékony ezélokra: 500 frt szavaztatott meg, következő felosztással: A köztemetőben felállítandó kutra 100 frt községi iskola szegény tanulói felruházására 100 frt. A zárdai iskolára 80 frt. Nőegyletnek 20 frt. Gynáziumnak 50 frt. csurgói Gynáziumnak 50 frt, izraelita iskolának 50 frt, kálvária építésére 50 frt.

— **Két vasuti balesetről** beszélnek az utasok; ezek egyike a Szt.-lőrinczi állomáson a múlt napokban történt, ahol a váltó helytelen beállítás miatt a tehervonat összeütközött a másik vonattal, több kocsí, gép zuzatott össze; — a másik — Szegszárd-rétszilasi vonalon történt, egy katonai vonat mozdonya alatt a hid mentközben leszakadt s a mozdony és tender leesett a csatornába. Közlebbi részleteket eddig nem hallottunk.

— **Kaposvár- város** részéről az ujjelezállítás f. é. március hó 24-én tartatik meg a városházi temetőben.

— **A difteritisz és scharlack** következetesen; pusztít és szedi az áldozatokat. Az utolsó közegészségügyi bizottság ülésében dr. Polányi Lajos v. főorvos referálta, hogy múlt évi október hó óta 55 eset volt ebből 28 meghalt, a jelenlegi halálozás még elriasztóbb, — egy heti öt megbetegedésből, négy halálos kimenetű volt. De hát azért Tolnamegyéből mégis idejönnek az orvosok az intézkedések tanulmányozására s nagy dicsőréttel nyilatkoznak rólunk . . . vajon mi lehet ott!?

— **A tabi járásban** február 28-án kezdődött a sorozás, — Tallián Gyula alispán személyes vezetése alatt.

— **A villamos világítás** iránti pályázatok iránt nagy érdeklődés van az elektrotechnikai vállalatok körében. A pályázat csak most iratott ki s már is négy-öt legtekintélyesebb czég részéről érkezett be kérezősködés.

— **Bernáth Kálmán** megyei árvaszéki ülnököt súlyos csapás érte; — egyetlen fiát a kis Józsi f. é. február 26-án elragadta a halál a szerető szülői otthonból. Ez eset is a járványkrónika egyik szomorú tétele . . . mely ellen fájdalom nem tudunk védekezni. A megnyugvás, az idő, a részvét enyhítse a szülők fájdalmát!

a minisztertel ezeltaliban melyben ajánlatik is, egyhasz az haszternek hanem a

parthie plakátjai engedélydának, alyi hatósi iránti inhomeopa

Va ban, m A körözsebb szsebb a zöméneksebb 700

éveken séget és nemcsak rejlik, A ország község okból, legyenek telen a rájuk ki tanult e főiskolán szabadu Másfélő sítetett hogy a lakosain az, ha a körörvos Addig, segíthet betöltés teljes m jával r is igye körörvos tézkedn a megye a megye előlegez bajon, k tos kőz körörvo tén igy valósítá A

szólva, miniszte pusztítá talos a bizott indolen tart tel felében valóban mutat Nagyke megyéb mindig hol éve a megtálható hiába f ha nép a hatós és köv éljen, legyen néppel a leggy mely v által a a gyerben be differnti azonna a difterkek m különö desinfic hatóság mégis hogy

— **Ártázi kut** próbafurásáért folyamodott a város a miniszteriumhoz, mely kérvény már jó néhány héttel ezelőtt adatott be; de mindaddig elintézetlen ujabban egy pótkérvény terjesztett a miniszteriumhoz, melyben az elvégzendő munkálat költségeinek viselése felajánlatik. Lesz-e sikere alig lehet tudni; de ha lesz is, egyhamar nehezen; mert mint értesülünk legalább száz hasonló kérvény van már beadva és a miniszternek nincs száz geologusa, mérnöke és fúró gépe, hanem alig — 3—4.

— **Zengerek.** Nehány hete, hogy a „Kalabrias parthie” „orosz dalosok” jött-ment német kőzrágók plakátjait látjuk a falakon. Hogy a miniszter miféle engedélyeket ad ki ezeknek az erkölcsnemestő bandának, azt nem tudjuk; de az bizonyos, hogy a helyi hatóságoknak fel nem tartva a helyi engedélyek iránti intézkedés joga. Nem ártana ezzel egy kissé homeopathikusabban elbánni.

Közegészségügy.

— Folytatás. —

Van összesen 1063 körorvos állás az országban, melyből be van töltve 822, betöltetlen 241. A körorvosok fizetése tekintetében pedig a következő szomorú adatot találjuk: 15 körorvosnak kisebb a fizetése 800 frtnál, a körorvosok nagy zömének, vagyis a 822-ből 712-nek fizetése kisebb 700 frtnál. Ez oly férfira nézve, ki hosszú éveken keresztül szerzte meg a tudományos készséget és diplomát, ki nem elégitő fizetés. De a baj nemcsak a fizetés csekélységében, hanem abban is rejlik, hogy még ezt sem kapják meg rendszeresen. Az országnak kivált szegényebb vidékein nagyon sok község egyesített egy körbe, tisztán azon anyagi okból, hogy körorvosok szerény fizetését képesek legyenek előteremteni. A körorvos már most kénytelen a 15—20 községből egyenként beszédni a rájuk kivetett rátát. Hogy ez oly állapot, mely egy tanult embernek, ki diplomát szerzett magának a főiskolán, meg nem felel és melytől minden áron szabadulni akar, az a dolog természetében fekszik. Másfelől éppen azért, mert igen sok község egyesített egy körorvosi kerületbe, nagyon természetes, hogy a körorvos igénybevétele az egyes községek lakosainak nagyon meg van nehezítve. Mit használ az, ha 10, 15, 20 kilométernyi távolságban van egy körorvos, a kit nehéz az egyes községbe kikapni? Addig, míg a körorvosi intézményen gyökeresen nem segíthetünk, az összes körorvosi állomások megfelelő betöltésére számítani alig lehet. A kérdés alapos és teljes megoldást csak a közigazgatás szerves reformjával nyerhet. A miniszter azonban időközben is igyekezni fog a körorvosi álláson javítani, a körorvosi fizetés pontosabb kiszolgáltatása iránt intézkedni. Bejelenté a miniszter, hogy fel fogja szüntetni a megyéket, hogy a körorvosok megállapított fizetését a megyei pénztárból minden hó elsején rendszeresen előlegezzék, mert az maga némileg segíteni fog a bajon, ha az orvosok megállapított fizetésüknek pontos kézhezvételére számíthatnak. További feladat a körorvosok jövőjének biztosítása, mely irányban szintén igyekezni fog még a szerves intézmények megvalósítása előtt is lehetőleg segíteni.

A Magyarországon pusztító járványok kérdéséről szólva, különösen a difteritiszről emlékezik meg a miniszter, mely az 6 nyilatkozata szerint is borzasztó pusztításokat visz véghez a gyermekek közt. A hivatalos adatok szerint — melyeket a gyűjtéssel megbízott orvosok számának elégtelensége és a szülők indolenciája következtében maga a miniszter sem tart teljesen megbízhatónak — a múlt év második felében 4000 gyermek halt el difteritiszben, a mi valóban ijesztő nagy szám. Legnagyobb pusztítást mutat a járvány Arad, Bács-Bodrog, Békés, Jász-Nagykun-Szolnok, Pest, Torontál, Temes, és Tolna-megyében és a mi legszomorubb, a járvány még mindig növekedőben van, vagyis az oly községekben, hol évekkal ezelőtt fellépett, nemhogy csökkenne, de a megbetegedéseknek évről-évre szaporodása konstans. Mindenekelőtt megjegyzi a miniszter, hogy hiába fogunk bármint hatósági intézkedéseket tenni, ha népünket nem fogjuk felvilágosítani aziránt, hogy a hatósági intézkedéseket vegye komolyan figyelembe és kövesse, vagy az orvosok tanácsával csakugyan éljen, hogy a betegség esetét be is jelentse és ne legyen abban a fatalizmusból, melyet minden, a néppel érintkező ember jól ismer. A maga részéről a leggyökeresebb védekezést tartja szükségesnek, a mely védekezésnek ki kell terjeszkednie a tudomány által adott minden segédeszközre. Ezek közé tartozik a gyermekek elkülönítése, azon lakásoknak, melyekben beteg gyermek volt, tökéletes fertőtlenítése, a difteritiszben meghaltaknak a halottas házból való azonnali elszállítása, továbbá annak elrendelése, hogy a difteritiszben elhalt gyermekek temetésén gyermekek meg ne jelenhessenek, valamint a házaknak, különösen melyeknek földes a padlójuk, alapos desinfeziálása. Mindezen intézkedések nagymérvű hatósági beavatkozást igényelnek ugyan, de azokat mégis szigorral kell keresztülvinni, ha azt akarjuk, hogy a borzasztó járvány bizonyos határok közé

szoríttassék. Azonfelül jelentékeny költségek is kívántatnak meg, mert ha ismét azon kezdjük a védekezést, hogy a járvány-orvosok tartását, a desinfeziálása szükséges eszközök beszerzését a szegény és amugy is mindenféle kiadásokkal túlterhelt községek terhére rójuk, akkor semminemű eredményt nem fogunk elérni. Ennélfogva legalább is a fertőtlenítésre szükséges eszközök az államkincstár által szerzendők be. Mivel pedig a difteritisz gyökeres megakadályozására szolgáló általános intézkedések megtételére megfelelő tapasztalati eredmények szükségesek: a miniszter megbizta a közegészségi tanácsot, hogy az ország déli vidékének egyrészen a tudomány és a közigazgatás minden segédeszközének felhasználásával kísérelje meg a ragály tova-terjedésének megállítását. Es ha ez eljárás e kisebb meghatározott körben eredményre vezetne: akkor fog ez eljárás az ország többi részeiben is alkalmaztatni.

Egy másik, szintén hatalmas járvány, a trachoma ellen való sikeresebb védekezéstről is részletesen megemlékezett a belügyminiszter.

Bár e czélra évi 40,000 frt áll a kormány rendelkezésére, bár az 1886 V. t.-czikk szerint a belügyminiszter fel van hatalmazva, hogy a trachomás betegek helyszíni gyógyítására utazó szemorvosokat küldjön ki és bár a költségek a törvény szerint az államkincstárt terhelik, a védekezés sikeretelenségének okát a törvény azon további intézkedésében látja a miniszter, mely szerint a járvány-orvosok költségeit, az egyes betegek vagyontalansága esetén, a község tartozik az államkincstárnak megtéríteni. Ez az oka, hogy a községek minden áron igyekeznek a járványorvosoktól megszabadulni sőt még a trachomás betegek összeírását sem hajlandók lelkiismeretesen teljesíteni, nehogy általuk fizetendő járványorvost küldjön nyakukra a kormány. Miután pedig a trachoma elfojtására évenként megszavazott 40,000 frt összeg nagy része mindig felhasználatlanul maradt, a miniszter a védekezés sikere érdekében nem fogja ezentul a községeket járványorvosokkal terhelni, hanem ezen 40,000 forint erejéig utazó szemorvosok által fogva a trachomát gyógyíttatni.

Végül mint fontos mozzanatot felemlítjük azon körülményt, hogy a miniszter véget fog vetni azon, — általunk is több ízben felpanaszolt — állapotnak, hogy a belügyminiszterium közegészségügyi jelentései 4—5 évi késedelemmel látnak nap világot, midőn már az adatok nagy része jóformán minden aktuálitását elveszítette. Intézkedett a miniszter, hogy a múlt évre vonatkozó adatok f. évi márczius hó 31-ig beküldetvén, az 1892. évi jelentés már ez év folyamán mielőbb elkészülhessen az 1887—1891. évekre vonatkozó adatok pedig, minthogy az 1892. évi jelentés közzététele után nem volna különben sem indokolt hogy az előző évi adatok utólag évek szerint, külön kötetekben publikáltassanak: egy kötetben fognak összefoglaltatni s kiadatni.

Ime a belügyminiszter egészségügyi programja egészséges tervei és kezdeményezései. Az ország érdekében kívánjuk, hogy működését a megérdemelt siker kísérje. Ez pedig, a mint a miniszter igen helyesen rámutatott, főként attól függ, hogy legjobb akaratu szándékait a közvélemény a maga egész súlyával támogassa. M. K.

KÖZÉRDEKŰEK.

Földmivelségi m. kir. Minister

512
1—5 szám. 1893.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

A földmivelségi m. kir. miniszterium, az országos erdei alaplóból, a magasabb hegysek fensík-jainak, tetőinek, gerinceinek, vagy meredek oldalainak s illetve a közigazgatási érdekből erdészetiileg mivelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó- vagy kő-görgetegek megakadályozása, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok tovább terjedésének megállítását végett az 1879. évi XXXI. t. cz. 165. §-ában megjelölt erdősítés közigazgatási szempontból szükséges s a melyeken létrejövő erdők véderdőkül fognak szolgálni — a folyó 1893. évre 6 nagy jutalmat és 6 elismerő jutalmat tűz ki és pedig:

kiad. 2 első. nagy jutalom külön-külön 1000 kor.	
„ 2 másr. „ „ „ 800 „	
„ 2 harmr. „ „ „ 500 „	
„ 2 első. elism. „ „ „ 400 „	
„ 2 másr. „ „ „ 200 „	
„ 2 harmr. „ „ „ 100 „	

Ezen jutalmakra versenyezhetnek mindazon erdősítések, a melyek a folyó 1893. évből nem állami költségen fogantatottak még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszöt) k. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy v. két tagban legalább 10 (tíz) k. holdra terjednek. — Ehez képest versenyző lehet minden erdőbirtokos,

vagy birtokos testület és illetve polgári, egyházi, vagy urbéri község. — A kiadandó jutalmakban azon erdőbirtokok s illetve azon erdősítések részesülnek, kiknek költségén s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősítés teljesített feltéve, hogy a jutalom odaitelésének idejében azok a jutalmazott új erdők még birtokában vannak, illetve azt országos minőségben kezelik s az erdősített terület a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett a folyó évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaitelésének idejéig állandóan gondozták s a versenyző területét netalán pótlólag szükséges újabb erdősítési munkálatokat is évenként eszközöltek s a létrejövő erdők véderdőkül való kezelése iránt intézkedtek.

A jutalmak az 1893. évből szolgáltattak ki, a melyek kétharmad része az erdősítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egyharmad része pedig az erdősítést teljesítő erdősítést illeti.

A jutalmakat a földmivelségi m. kir. miniszterium által az orsz. főerdőmester vagy helyettesének elnöke alatt erdősítésekben alakított 5 tagú bizottság ítéli oda, még pedig a beerdősítés s illetve a szükséges állalalkulás biztosításának megtörtént igazolása alapján, a teljesített erdősítés közérdekű becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes közig. erd. bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyző erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló bizottság részéről esetleg teljesítendő helyiszemlék.

Felhivatnak tehát mindazon erdőbirtokosok, kik a folyó 1893. évi tavaszi, vagy őszi erdősítés ideje alatt a kezdetben megjelölt minősítéssel bíró erdősítést teljesítenek és a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, hogy a folyó év tavaszán történő erdősítést illetőleg, legkésőbb folyó évi július hó végeig; a f. é. őszi történő erdősítést illetőleg pedig, legkésőbb folyó 1893. évi december hó 25-ig az erdősítés helyének, telekkönyvi számának a terület nagyságának (kat. holdakban) az erdősítésre használt faemerek, illetve faemerek s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett annál bizonyosabban jelentsék be a földmivelségi m. kir. miniszteriumnál, mert a pályázati feltételeknek bármely legkisebb részben való meg nem tartása esetében a versenyben részt nem vehetnek.

Budapesten, 1893. évi január hó.

A Földmivelségi miniszterium.

— **Tüzmentes színház.** Chicagóban a páratlanul igérkező világiállás mellett igen érdekes látni való lesz, az új színház melyet „spectatorium”-nak neveztek el.

Nem csak rendkívül nagy méreteinek szokatlan volta, hanem úgy a nézőtér, mint a színpadi berendezés és szerkezet eredetisége újdonságát adják. A spectatorium kétszázhusz angol láb széles és négyszáznyolcvan angol láb hosszú területet foglal el. A patkóalakú nézőtér amfiteatralisan emelkedő 10,000 ülőhelyet magában foglal földszinttel (parkett) és az ezt megfelelő magasságban körülvevő 2000 üléses galériával bir. A földszint nagy nézőteret egy husz angol láb széles előcsarnok (foyer) övezi körül számtalan kijárat, miáltal ez óriási helyiség kiürítése néhány perc alatt lehetővé van téve.

A körkörös alakú színpad hat részre van osztva, mely részek bármelyike függetlenül a többitől emelhető, süllyesztő vagy bármely oldal irányában mozgatható. Egy-egy ily hatodrészre a színpadnak tíz láb szélesség mellett mérettel bir. Azonkívül, hogy a színpad összes szerkezeti részei vas- és aczélból állítottak elő, melyek mozgathatóak a vízműtan és villamosság öszműködése segélyével alkotta gépek végzik; a színpad előli három rész darabja alatt, egy négy angol láb mélységű csementből készült víztartány van.

Függöny nem létezik, e helyett, igen eredeti ujtással találkozunk, ugyanis az ugynevezett prosceniumban, egy nyolcvan négyszög angol láb területű és nyolcvan egész, tizenkét láb mélységű nyílás van, mely fekete bevonattal bir. Ezen nyílás kerete körül, több esatorna alaku mélyedés készítettet hova többsorosan villamos izzólampák helyeztetek a nézőközönségre nemlátható módon. Ha már most akár jelenetváltásnál, akár felvonás végén a színpad világítását megszüntetve s helyette az említett, de a nézőkre láthatatlanul elhelyezett igen intenzív fényt árasztó izzólámpa sorok hozatnak működésbe, úgy egy erősen világító fényfüggöny keletkezik, mely a színpadot a néző közönségnek még azon részéről is teljesen elzárja, a kik bár a legerősebb látesóvekekkel kutatják a színpadon történő változásokat.

Az által, hogy a színpad egyes részei függetlenül egymástól tetszés szerinti gyorsasággal emelhetők, süllyesztetők vagy bármily más irányban mozgathatók. belátható dolog, hogy bámulatot keltő s valóban meglepő átváltozások vihetők ki. A gépek tökéletes és megbízható működéséről, azok kezelésének egyszerű és könnyű volta tanuskodik a legjobban, mert a prosceniumban elhelyezkedett egyetlen mérnök

segédjével igazítja a színpad összes mozgató és világító gépeit.
A műszaki tudomány ez újabb alkotásáról szerzett fogalmunkat még azzal véljük kiegészíteni, midőn meg jegyezzük, hogy a spectatorium-ban adandó első, — külön e célra írt látványosság „The great discovery” tárgyát Amerika felfedezése Columbus által, és az ezzel összefüggő megelőző történelmi események képezik, és pedig eddig nem látott kiállításban. A granadai fényes ünnepélyek képeinek bemutatásánál kétezeröttszáz személy fog a színpadon szerepelni. Naponta hat előadást terveznek.

HIRDETÉSEK.

Kapható Magyar János könyvnyomdájában Kaposvárott.

Írta: FÖKÖVY JÁNOS nyug. tisztartó.

„KÖZGAZDASÁGUNK MULTJA ÉS JÖVŐJE”

Megjelent! Megjelent!

A

Legjobb órajavitó műhely

GOITEIN S.

órás és ékszerésznél

Kaposvár, Teleky-utca a „Szarvas” vendéglő átellenében, közel a vasuti állomáshoz, hol minden órajavitásért 2 évi jótállás vállalatik.

Ugyanott mindennemű

arany, ezüst

órák, lánczok, karékek, gyűrűk, fülbevalók és mindennemű ékszerek jutányos áron kaphatók. Valamint dús választék a legszebb

china-ezüst

tárgyakban, szintugy optikai cikkekben u. m. orrcsüptetők, szemüvegek, hő- és légsúlymérőkben stb.

Avult arany- és ezüst tárgyak esinosan felújítanak és javítanak, esetleg megvótetnek.

Bérbeadatik esetleg örökáron eladatik
Kaposvárott Sétatér-utca 10. sz. a.
emeletes ház 23 szobával
az indóházhoz közel, szilárd anyagból építve.
Az egész legezészerűbben

Hotel és vendéglővé

alakítható át.

Bővebb értesítés nyerhető a tulajdonosoknál.

Németh Ignác és fiai
tulajdonosok.

19 kgy.
893.

Pályázati hirdetmény.

Kaposvár rend. tanácsu város képviselőtestületének fenti sz. a. kelt határozata és a kiküldött bizottság javaslata alapján **Kaposvár város közvilágítására**

villamos világítás

fog bevezettetni, melyre nézve **ezennel pályázat nyitattik.**

Ezen pályázathoz a hazai villamos-világítási vállalkozók, következő feltételek mellett hivatnak fel: 1. A villamos világítási telep felállítási joga vállalkozó, vagy vállalkozóknak adatik ki bizonyos és maximalisan 50 évi időtartamra, oly formán, hogy a város ezen egész telepet a megállapítandó idő lejártával tulajdonába ingyen visszakapja.

2. A város ezen telephez szükséges területet a sétatér melletti ingatlanából díjmentesen átengedi.

3. Közvilágítás 400 izzó és 10 ivlámpával látandó el, átlag egész éven át naponként 6 órai időtartammal.

4. Ezen közvilágításért a város évenként egy átlagos összeget biztosít.

5. A vállalkozó a villamos világításnak magánosok részére való bevezetésére a szerződés tartamára kizárólagos jogot nyer; a tarifa megállapítása azonban a szerződésben kikötendő s egy izzólámpa után egy órai tartamra 2 krnál több nem lehet.

6. A központi telep olyképen rendezendő be, hogy abból a város legtovább pontján sőt esetleg az ujabban alakítandó és a város tervezetében felvett külső pontokon is a villamos áramot alkalmazni lehessen.

7. A központi telep oly gépekkel rendezendő be már az első évben, hogy abból a város közvilágításán kívül legalább 3000 izzólámpa tápot nyerhessen.

8. A vezetékek a vállalkozó tetszése szerint földalattiak, földfelettiak, vagy vegyesek lehetnek; mindenkor azonban a teljes biztonságának megfelelően elhelyezve.

9. A vállalkozó köteles ajánlatával teljes szerződési tervezetet, a telep vázlatát, a vezetékek, lámpák, transzformátorok stb. elhelyezésének tervét; a gőzgépek minőségét, erejét, szóval a berendezés teljes állagát benyújtani, mely az engedély általános feltételein kívül tartalmazza:

a) a közvilágítás árát esetleg átlagat;
b) a város középületei világításának árát;
c) a magánosok részére szolgáltatandó villamos áram árát hektóvattonként; világítási és illetve erő átviteli célokra;

d) A telep megváltásának, esetleg a szerződés meghosszabbításának módját;

e) kötelező nyilatkozatot arra, hogy a telep legkésőbb mely időre lesz felállítva és üzembe helyezve.

10. A pályázók az ajánlatok mellett kötelesek 3000 frt készpénzt, vagy értékpapírt ovadékul letenni.

11. A pályázat benyújtására határidőül f. é. márczius hó 16 napja déli 12 óra kitűzetik.

12. A város az ajánlatok elfogadása felett 15 nap alatt határoz, esetleg új tárgyalást tűz ki; mely esetben az ovadékok vissza adatnak; — fentartja azonban azon jogot, hogy ugy az ajánlatok, valamint a rendszer felett is szabadon határozhasson.

A város tervrajza a hazai elektrotechnikai vállalatoknak ezen hirdetmény mellett megküldetnek, az eddigi jelentkezőkkel közöltetnek, újabb jelentkezők részére a mérnöki hivatalban adatnak ki.

Kaposvár, 1893. február 20.

Németh Ignác
polgármester.